

Mótvindur herdi y

Mótgongd í London hefur ment hana, og við eini rúgvu av royndum í viðförinum fer føroyski sangfuglurin Sigríð Rasmussen nú undir ein nýggjan kapittul í Noregi. Í samrøðu við Sosialin greiðir Sigríð frá beiskum men mennandi royndum í London, arbeiði hennara við neyðstøddum børnum, tíðini í norska gentubólkinum Grace og nýggju ætlanum hennara í Noregi

TÓNLEIKUR

Heini í Skorini

heini_skorini@yahoo.com

– Onkuntíð føli eg, at eg ikki eri nakrastaðni yvirhøvur, er tað fyrsta, hon sigur, tá hon verður spurd, hvar hon er stødd í síni tónlistarligu yrkisleið.

Songkvinnan úr Tórshavn, Sigríð Rasmussen, stendur á einum vegamóti. Trý ára long bachelorútbúgving í sangi á Thames Vally University í London er júst farin aftur um bak, og Sigríð hefur gjørt av, at hon ikki fer í holt við yvirbygningin á universitetinum í London. Í øllum førum ikki í fyrstu atløgu.

Og Sigríð hefur upplivað eitt sindur av hvørjum seinastu trý árinum í Eysturlondon. Vónbrot, niðurtúrar og harðir dagar hava verið á menuini, men eisini nýggjar, spennandi og mennandi upplivingar. Og hon setti punktum við at verða kosin besti sangari á stóra og viðurkenda universitetinum.

Beiskar royndir

Sigríð letur ongan iva vera um, at hon er glað fyri seinastu trý árinum og metir, at hon er ment sera nógv, tí umframt at syngja hefur hon eisini lært at skriva, komponera, framleiða og samskipa tónleik. Hon greiðir frá, at hon í dag í nógv størri mun kann framføra sítt egna tilfar, og tí hefur hennara tónleikur fingið enn størri týðning fyri hana persónliga.

– So ein kann róluga siga, at eg fari úr Onglandi við eini rúgvu av royndum við í viðförinum, sigur Sigríð við einum smíli. Men samstundis ger hon greitt, at lívið sum tónleikari ikki bert er ein dansur á rósum, og at talan eisini hefur verið um mótgongd í stórbýnum.

– Tónleikaheimurin er ein harður og náðileysur heimur, og nógvir vandar liggja og lúra. Kappingin millum øll talentini er

hørð, og tú kanst sera lætt verða útnyttaður, sigur Sigríð. Hon greiðir frá, at hon av og á hefur varnast, at fólk bert eru úti eftir at útnytta hana við persónligum vinningi fyri eyga, og hesar upplivingar hava verið ræðandi, samstundis sum tær eisini hava ment hana.

– Tað kann vera hart ikki at hava álit á fólkunum kring teg og teimum, tú samstarvar við, staðfestir Sigríð. Spurd, hvat hon ítøkiliga meinir, tá hon tosar um mótgongd og vónbrot, fer hon at greiða frá, at hon fyrst stuttum var fyrst einum stórum vónbroti.

– Síðani á jólum havi eg arbeiðt við eini fløgu, og eg havi havt ein sáttmála við eitt sokallað »underground« plátufelag í London. Alt var klárt at geva út, men tað vísti seg tíværri, at hetta plátufelagið hevði lovað meiri, enn tað megnaði at halda. Ósemjurnar og misálitið fekk meg at siga stopp, og tað var ein torfør avgerð sjálv at avlýsa eina verkætlan, sum eg hevði lagt so nógva orku í, greiðir ein opinskárað Sigríð Rasmussen frá.

Hjálpti neyðstøddum børnum

Umframt hennara skúlagongd, virðisløn fyri besta sangara og fløguætlanir hevði Sigríð onnur jørn í eldinum í London. Í tilafturskomna økinum Hackney tók Sigríð sær av einum barnakóri í eini samkomu, og undirvísti Sigríð teimum í sangi. Felags fyrst hesi børnini, sum vóru frá 11 til 16 ára gomul, var, at tey øll høvdu eina trupla fortíð og livdu undir hörðum umstøðum. Sigríð greiðir frá, at flestu teirra válaðu svikin, forsømd og einsamøll í fátæka býarpartinum. Sigríð røkti hesa uppgávu av sínum eintingum, uttan at undirvísingin hevði nakað tilknýti til skúlagongdina.

– Tað hefur stóran týðning fyri meg at kunna hjálpa øðrum, sum ikki hava somu møguleikar

– Tað týðningarmesta er at gerast ein betri tónleikari. At kunna vera til íblástur fyri onnur og geva fólki nakað. Um onkur steðg ára gamla Sigríð Rasmussen úr Tórshavn, sum eftir trý ár í London nú fer til Noregs at royna seg

sum eg. Hesi børnini vóru so evnarík men høvdu onga vegleiðing og ongan at taka sær av teimum, og arbeiðið í hesi samkomuni fekk størri og størri týðning fyri meg persónliga, tí eg fekk so nógva burtúrur sjálv, greiðir Sigríð frá. Gospelkórið hjá Sigríð við myrku børnunum úr London framførdi eisini í eini stórar kirkju, og henda dagin minnst Sigríð sum eitt hæddarpunkt gjøgnum tey trý árinum í Onglandi.

– You touched some hearts today, søgdu áhoyrararnir aftaná

konsertina, og hetta var ein fantasisk uppliving, minnst Sigríð aftur. Og tá hon aftur fer at vitja London, leggur hon fyrst og fremst leiðina framvið hjá børnunum, sum hon knýtti so sterk bond til.

Nýggjur kapittul

Men London er nú fyribils fortíð, og eitt nýtt kapittul byrjar. Eftir summarfrítíðina í Føroyum fer Sigríð til Noregs at royna nýggjar leiðir á gomlum gøtum.

Hon hefur búð í Noregi frá 1995 til 2001, og ørindini eru at fáa ferð á tónlistarligu yrkisleiðina. Við eini rúgvu av royndum í viðförinum byrjar sostatt eitt nýtt tíðarskeið fyri hennara viðkomandi, og sjálv sigur Sigríð, at tað heila í veruleikanum er rættiliga opið.

Hon greiðir frá, at hon hefur samband við fleiri toppprofessionellar tónleikarar og fingið nógvar nýggjar kontaktir í Noregi, og væntandi fer ein fløga at spyrjast burtúrur í framtíðini. Endamálið er at fáa ein sáttmála